

Petr Poledník: „Při současném počtu advokátů nastává situace, kdy nemusí být dostatek práce. Je třeba si uvědomit, že komora dává především pravidla výkonu advokacie. Nezajišťuje, aby advokát získal práci.“

eFocus

JUDr. Petr Poledník je místopředsdou České advokátní komory s pověřením udržování kontaktu s advokátními komorami Východní Evropy. Jaké rady má pro advokáty směřující právě tam? A proč vidí budoucnost v mediaci?

Pane doktore, na úvod bych se chtěl zeptat, jak dlouho už jste v advokacii.

„V advokacii působím přes třicet let, od roku 1992 jsem zapsán v seznamu Slovenské advokátní komory. Ve své praxi se zabývám zejména obhajobou v trestních věcech, hlavně hospodářských. Jsem také rozhodce při Hospodářské a agrární komoře ČR.“

A toužil jste vždy být advokátem? Pocházíte z právnické rodiny.

„Přiznám se, že když jsem nastoupil na studia na právnické fakultě, tak jsem si žádné jiné povolání ani nedovedl představit. V tehdejší době jsem rozhodně nechtěl být prokurátorem, soudcem a podnikovým právníkem.“

Když se uvolnily bariéry, nezvažoval jste přechod „na druhou stranu“? Státní zástupci vítají bývalé dobré trestní advokáty.

„Asi ano, ale otázkou je kdo (smích). Neuvažoval jsem o tom.“

Rozdíl je vykonávat advokacii a zasazovat se o rozvoj komory jako takové. Kdy poprvé jste začal uvažovat o vstupu do orgánů?

„První nabídka, abych se zapojil do činnosti orgánů České advokátní komory mi byla nabídnuta v roce 1993, v souvislosti s tím, abych kandidoval jako člen kárné komise. V této kárné komisi jsem působil od roku 1993 do roku 1999, kdy jsem byl zvolen náhradníkem představenstva ČAK. V dalším období jsem byl členem představenstva ČAK a od roku 2005 pak působím jako člen a místopředsda představenstva České advokátní komory.“

A dohromady to dává dvacet let v orgánech České advokátní komory. Dovedete si už vůbec představit, že byste v nich nepůsobil?

„To si dovedu představit (smích). Pokud budu opětovně zvolen do představenstva ČAK na letošním říjnovém sněmu, tak to bude určitě obdobím posledním.“

Jistě jste měl v roce 1993 vize, jak by měla tehdy mladá komora působit a vypadat. Podařilo

se je naplnit?

„Po změně politických poměrů a tím pádem i organizační změně výkonu advokacie jsem měl určité představy. Byly jednak z toho, co jsem se kde dočetl a jednak i z toho, že mým školitelem byl advokát doktor Vladimír Dvořák, který praktikoval od roku 1938. Zažil tak soukromou advokacii. Je pravda, že jsem musel řadu věcí po roce 1990 přehodnotit, zejména po zvolení za člena kárné komise. Informace, které jsme měli, sahaly do roku 1948. Představa o advokacii spočívala v modelu jeden advokát, jedna sekretářka. Maximálně koncipient. Mezitím svět utekl dál. Rozšířil jsem si obzor tím, že jsem od roku 1999 pověřen na poli zahraničním udržovat kontakt s advokátními komorami Východní Evropy.“

Požadavky a život advokátů v regionech je jiný, než v Praze...

„Nechtěl bych to tak rozlišovat. Ale je faktem, že je rozdíl být advokátem na Václavském náměstí a v malém okresním městě. Po zkušenostech člena zkušebního senátu u advokátních zkoušek mám za to, že praxe v okresních městech je pestřejší a různorodější, než u advokátů v Praze, kde jsou velké advokátní kanceláře a kde jsou koncipienti specializováni na určitý úsek poskytování služeb v oblasti práva. Samozřejmě z hlediska ekonomických a jiných je zase podstatný rozdíl, kde advokát působí.“

Co aktuálně trápí advokáty?

„Tak, jak se vyvíjí život, tak se vyvíjí i život v advokacii. Neustále se řeší problémy, které mají advokáti při výkonu praxe. V současné době nás nejvíce trápí otázka vstupu do soudních budov, kdy nepožívají advokáti stejných výhod jako státní zástupci.“

Což je dost aktuální téma.

„To téma totiž někdy může vyústit v určitý despekt vůči advokacii, nehledě k tomu, že to skutečně při vstupu do budovy zdržuje. Někdy jsou představy advokátů takové, že komora neřeší problémy, které mají. Je třeba si ale uvědomit, že komora dává především pravidla výkonu advokacie a nezajišťuje to, aby advokát získal práci. Je faktem, že při počtu zhruba deseti tisíc advokátů a tří tisíc koncipientů nastává situace, kdy nemusí být dostatek práce. Respektive dobře honorované práce. Advokáti mají pocit, že by se o to komora měla starat. My pouze můžeme vytvářet předpoklady pro to, aby se tak stalo.“

To je těžké, protože vy sami v praxi působíte.

„Týká se to zejména toho, co advokát může vykovávat za činnost. V současné době jsme otevřeli dost rozsáhlou oblast, mediační řízení, kde by se mohlo pro advokáty nalézt široké pole působnosti. Teprve praxe ukáže, nakolik bude tento institut využíván.“

Co je na české advokacii to nejhodnotnější?

„Musíme si velice vážit toho, že máme zachován systém samosprávy a tím i nezávislosti na výkonné moci.“

Co advokacii ohrožuje?

„Existují možnosti, které by advokacii mohly ohrožovat. Největším nepřítelem jsou advokáti sami. Pokud by jejich etablování ve společnosti přesáhlo určitou neúnosnou míru, mohli bychom samosprávu ztratit.“

Kam byste zařadil českou advokacii v porovnání s Východní Evropou, tedy zeměmi, s nimiž udržujete za komoru kontakt. Je asi odlišné od porovnání se západem.

„Po roce 1990 byly naše zraky upnuty do zemí, kde advokátní komory normálně fungovaly na principu soukromého podnikání, tam jsme se učili. Začali jsme ale udržovat kontakty i s advokaciemi Východní Evropy. Tam by bylo potřeba to rozlišit na šest advokátních komor bývalé Jugoslávie a na ostatní komory. Na území bývalé Jugoslávie vznikly advokátní komory ve všech nástupnických státech a navázaly na činnost advokátní komory Jugoslávie, kde míra samostatnosti, nikoliv neomezená, na rozdíl od bývalé ČSSR, byla. V tomto směru jsme mohli i tam zachytit určité trendy. Velmi brzo jsme se s tím vyrovnali a postavení České advokátní komory v evropských orgánech advokacie je dnes jasné a nepochybně nejméně na úrovni těchto advokací ve vyspělých státech. Pokud jde o jiné advokátní komory, například v Polsku existují dodnes dva právnické stavy, dokonce se etabluje třetí stav, který poskytuje právní služby. To není dobré. Snažíme se udržovat kontakty zejména s polskou advokací a komorou „Rádcí právní“. Pokud jde o Ukrajinu, tam je činnost komory pro nás nečitelná. Snad se již stabilizovala situace v Ruské federaci, kde vznikla jednotná advokátní komora. Bělorusko, tam nemáme naprosto žádné zprávy. Pokud jde o Pobaltí, etablovaly se tam advokátní komory po vzoru evropských advokátních komor.“

Trendem posledních let je zaměření advokátů směrem na Východ. Máte radu pro české advokáty, pokud chtějí na východních trzích uspět? Případně jen jak se vyvarovat neúspěchu...

„Je to otázka poměrně jasná, nicméně se na ni nedá jasně odpovědět. Je možné říct, že je nutné při vyřizování záležitostí ve Východní Evropě si vybrat advokáta, který má dobrou pověst a udržovat s ním osobní kontakt. To, co se dá v Západní Evropě vyřídit mailem, se ve Východní Evropě nedá. (smích)“

Jakým způsobem by měla komora do budoucna s evropskými advokaciemi spolupracovat?

„Ona by hlavně měla spolupracovat se všemi advokátními komorami, i neevropskými. Zejména z toho důvodu, že v Evropě máme volný pohyb zboží a osob. Řešíme případy, které jsou České republice vzdálené. Když je potřeba spolupracovat s někým z jiné země, je velmi dobré tam kontakty mít. Druhá věc je, pokud jde o Východní Evropu, tak pokud se bude někde výrazně investovat, bude to tam. Naše investiční celky, firmy, které budou na východě existovat, budou potřebovat právní zázemí i z České republiky.“

Vrátil bych se k Vašemu působení v kárné komisi. Jistě se tam toho mnoho dělo, vytvářely se mantinely advokacie. Jsou už dnes pevně usazený?

„Advokátní komora by si představovala realitu takovou, že by nebylo kárného řízení třeba. Je realitou, že se po roce 1990 určovaly mantinely, co advokát může a nemůže, prakticky se vytvářel etický kodex. Ten má dnes každý advokát k dispozici a podle něj se může řídit. Zda byla tehdy

situace lepší, nebo horší, se nedá zjednodušeně říct. Doba se změnila, změnila se i situace na trhu. Advokátů je víc, práce je někdy nedostatek a to někdy svádí k tomu, že se ne vždy dodržuje vše tak, jak se má.“

Máte osobní vize pro Vaše případné budoucí působení v komoře?

„Osobně bych chtěl prosadit, aby byla věnována péče mladým koncipientům a advokátům zejména v oblasti dodržování pravidel etického kodexu. Zastával bych se toho, aby byla mladým kolegům umožněna praxe mimo advokátní komoru tak, aby poznali jiný svět a jiný rozměr. Své poznatky by mohli přinést k nám a tlumočili by je dál.“

Jak na to konkrétně, jak zlepšit situaci?

„Na základě rozboru lze konstatovat, že optimální počet koncipientů na advokáta jsou tři. Má se za to, že pokud jich je víc, školitel se jim nemůže věnovat a jejich činnost usměrňovat. To je logické i z hlediska časového potenciálu. Pak je otázka, zda koncipientská doba tří let jest přiměřenou lhůtu k tomu, aby si mohl advokátní koncipient osvojit takové znalosti, které by zaručovaly ve vztahu ke spotřebitelům kvalitní výkon jeho povolání. K tomu jen upozorňuji, že ve Slovenské republice je již uzákoněno, že je koncipientská doba pětiletá. Obecně se dá říci, že v Evropě je trend ustálit tuto lhůtu na pětileté období.“

Dovedete si představit, že byste dnes šel vykonávat praxi do Prahy?

„To bych si představit dovedl, protože jsem v Praze nejméně dva dny v týdnu (smích). Mám tu celou řadu klientů.“

A představa toho, že byste dnes začínal na zelené louce jako mladý advokát?

„Je faktem, že pro mladé kolegy začínat obecně není jednoduché. O Praze jsou snad možná rozporuplné informace v tom směru, že je tam práce pořád hodně. Ovšem, je otázka, jaké práce. Asi by ty začátky nebyly jednoduché, ale v zásadě mám za to, že bych se toho nebál.“

Trh by neměl smysl bez síta.

„Tak. Chce to pár let píce.“

Děkujeme za rozhovor.

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Půl roku po účinnosti novely stavebního zákona](#)
- [Rozhovor s Adamem Vojtěchem](#)
- [Video rozhovor s Danielou Kovářovou](#)
- [Video rozhovor s Martinem Maisnerem](#)
- [Video rozhovor s Monikou Novotnou](#)
- [Video rozhovor s Robertem Nerudou](#)
- [Video rozhovor s Michalem Vepřekem](#)
- [Video rozhovor s Robertem Němecem](#)
- [Video rozhovor s Michalem Hinkem](#)
- [Video rozhovor s Janem Pořízkem](#)
- [Video rozhovor s Martinem Nedelkou](#)